

Молодий комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Виходить
з 5 грудня 1939 р.

Субота, 12 квітня 1980 року

№ 45 (2773)

Ціна
2 коп.

ПЛЕНУМ ОБКОМУ КОМСОМОЛУ

11 квітня відбувся пленум обкому ЛКСМ України, який розглянув питання «Про посилення ролі комсомольських організацій загальноосвітніх шкіл, профтехучилищ, вищих і середніх спеціальних навчальних закладів в ідейно-політичному, трудовому і моральному вихованні молоді у світлі постанови IV пленуму ЦК ВЛКСМ і V пленуму ЦК ЛКСМ України». З доповіддю виступив перший секретар обкому комсомолу О. О. СКИЧКО. В обговоренні доповіді виступили В. СИРОМ'ЯТНИКОВ — перший секретар Знам'янського міського комсомолу, Н. ГАРБА — секретар — завідувача відділом учнівської молоді Кіровоградського міського комсомолу, В. ТИЩЕНКО — трактористка колгоспу «Дружба» Олександрівського району, Н. МИРОНЕНКО — учениця Долинської СШ № 2 та інші.

З обговореного питання пленум прийняв відповідну постанову.

Пленум затвердив заходи по виконанню критичних зауважень, висловлених в ході звітів і виборів на адресу обкому комсомолу. Пленум затвердив склад постійних комісій обкому комсомолу, а також розглянув організаційні питання.

В роботі пленуму взяв участь і виступив з промовою секретар обкому Компартії України А. І. ПОГРЕБНЯК.

(Звіт про пленум читайте на 2-й стор.).

УСПІХОМ КРИЛЬТЕСЬ, ЗОРЯНІ БРАТИ!

Наш земляк, вихованець Олександрівської міської комсомольської організації Леонід Іванович ПОПОВ разом з космонавтом Валерієм Вікторовичем РЮМІНИМ продовжують космічну вахту.

Леонід Іванович ПОПОВ

Валерій Вікторович РЮМІН

Зоряне містечко, Леоніду Івановичу ПОПОВУ

Дорогий Леоніде Івановичу! Кіровоградський обком партії і виконком обласної Ради народних депутатів сердечно вітають Вас, нашого земляка, з успішним виведенням космічного корабля «Союз-35» на робочу орбіту.

КІРОВОГРАДСЬКИЙ ОБКОМ
КОМПАРТІЇ УКРАЇНИ

З хвилюванням і гордістю стежимо за Вашим польотом, бажаємо Вам і бортінженеру Валерію Вікторовичу Рюмину успішного виконання завдання Батьківщини.

ВИКОНКОМ ОБЛАСНОЇ РАДИ
НАРОДНИХ ДЕПУТАТІВ

ПОПОВУ Леоніду Івановичу, РЮМІНУ Валерію Вікторовичу

Комсомольці, всі юнаки і дівчата Кіровоградщини пишуться тим, що Батьківщина довірила вам здійснити космічний політ напередодні знаменної дати — 110-ї річниці з дня народження В. І. Леніна.

Щиро бажаємо нашому землякові Леоніду Івановичу і Валерію Вікторовичу успіхів у виконанні космічної програми, м'якої посадки і щасливої зустрічі на рідній землі.

КІРОВОГРАДСЬКИЙ ОБКОМ
ЛКСМ УКРАЇНИ

Подяка матері героя

Урочистий мітинг, присвячений запуску в космос пілотованого корабля «Союз-35», відбувся в колективі Олександрівського радгоспу-технікуму. В ньому взяли участь представники райкому партії, громадськості міста Олександрії. Всі щиро вітали Тетяну Овсієвну Попову — матір космонавта — командира корабля «Союз-35» Леоніда Івановича Попова. Тетяна Овсієвна плідно працює в садово-городній бригаді радгоспу-технікуму. Вміло й сумлінно. Ветеран війни і праці Володимир Федорович Сімоп, інші колеги Тетяни Овсієвни дякували їй за довготривалу працю, за те, що виховала сина-орла. Леонідові Івановичу Попову і бортінженеру Валерію Вікторовичу Рюмину учасники мітингу побажали успіхів у роботі на орбіті, м'якої посадки на рідну Землю.

ІЗ КОЛЕКТИВУ РОБІТНИЧОГО

Олександрівський електромеханічний завод. На подвір'ї в цехах — транспаранти: «Ура! Наш заводчанин Леонід Іванович Попов у космосі!» Кожен, хто виступав на мітингу, говорив про гордість за свого земляка, за радянську науку, космонавтику.

В. І. МЯСНЯНИН, перший секретар Олександрівського міського комітету партії.

— Запуск космічного корабля — завжди хвилююча подія в житті нашої

країни. А цей для нас, олександрійців, — особливий. Адже його, «Союз-35», пілотовує наш земляк Леонід Іванович Попов. Усі в місті пишуться тим, що наш посланець борознить простори Всесвіту. Я думаю, це натхнення перейде в трудові успіхи.

Учасники зборів на Олександрівському електромеханічному заводі вирішили зарахувати Л. І. Попова у бригади Г. Я. Новобранцевої і В. П. Поліщук. Зароблені за нього гроші буде переаховано до Фонду миру. Прийнято також вітальну телеграму, яку буде передано на борт орбітальної станції. Бо він, космонавт, — їхній вихованець.

Місто Олександрія.
Де дитинство живе.
Сплять очі коханої,
Світає, рідне ім'я.
Зорі блимні каламій
Розсипає Земля.
Сплять, сплять жагуче
Красна площа в Москві.
Сон, як іскри сніпучі,
Світить будні жовті.
Він летить не по компасу,
А по зорях Кремля.
Вперше спить він

у космосі.
Ному спиться Земля.
Сплять у космосі.
Валерій ГОНЧАРЕНКО.
м. Кіровоград.

ЛЕТИ, НАШ СОКОЛЕ!

Тихого, лагідного квіткового вечора, року минулого, повернулася Тетяна Овсієвна з роботи (вона працює у городній бригаді Олександрівського радгоспу-технікуму). Відразу знайшлися турботи і по господарству, і коло будинку. «Займалася домашніми справами», — сказала вона мені. А сусіди скориретнзують: Овсієвна якраз витягувала нартюплю з льоху, потім перебирала її. Уже весна і незабаром будуть садити. За цією роботою й застала Тетяну Овсієвну Попову новина. Та ще яка! Хтось із сусідів відчинив хвіртку і з хвилюванням промовив:

— Овсієвно, хутчіше зминай телевизор! Твій Леонід у космосі!

Побігла. Взяла миску. Точно, її син разом з Валерієм Вікторовичем Рюмим вирушив у голубий простір. Вірили й ми. Але для матері (насмійся сказати) це не було новою.

Ми звикли оцінювати чисті проки в житті, коли той чи та на виду, дорослий чи доросла. Коли бачимо результати. Мати ж — ні. Вона починає відчувати душу своєї дитини ще тоді, коли та робить перші кроки. Ділити з нею радість подій, переживання. Була заповітна мрія у Леоніда Попова — неодмінно стати льотчиком. Виявилось це і в його характері. Спочатку якийсь замкнутий. Мабуть, у голубому небі уявляв себе. А потім раптом вибух.

— Чого такий швидкий? — питали.

— Літати швидко літати. Тож і я повинен бути таким. Неодмінно.

Вірна, що зможе стати льотчиком. Виходить на перший погляд дуже про-

сто: захотів, став. А який не став? Немало відсіялося з тих, хто про це ж мріяв. Був важкий момент і в житті Леоніда. Момент, що став першим випробуванням, першим кроком до сходження в космос...

Його батько, Іван Олександрович, — фронтовик. Працював головою колгоспу. Досвідчений хлібороб, кавалер ордена Леніна, він хотів бачити сина своїм спадкоємцем, причетним до хліборобської справи. Прищеплював йому як міг (нехай це не буде штампованою фразою) любов до землі. Якоюсь мірою це виправдалось. Про що свідчать посаджені вже після смерті його батька, в 1973 році, на садибі фрунтового дерева, виноградна лоза. І ще добротно поставлений і пофарбований під колір зеленої трави підполковником Поповим тин. Щоб і взимку нагадував про смак-радість росаних луки, береги річок, байраки, якими так любив ходити Леонід з мисливською рушницею чи вулочною в руках.

На переходи до звання слухача вищого льотного училища стала медична комісія. Члени її, мабуть, швидко про це, бо задержали на рік вступ до вищого закладу, знайшовши янусу незначну подрипину. І констатували, що вона стане перешкодою в підготовці майбутнього льотчика, приборнувача надзвукових літаків. Іншого це могло б знітити, він міг би знехититись. Та хіба може вбити віру мрія про шлях до висот, до зірок! Не покидала вона Леоніда протягом року праці на Олександрівському електромеханічному заводі. Працелюбство, витримка додали тодішньому слюсарю-інструментальникові (а сьогодні — космонавтові) впевненості у своїх силах. І двері Чернігівського вищого авіаційного училища відчинилися перед хлопцем. Отже, мрія здійснилася.

Тетяна Овсієвна Попова ще не звикла до численних вітань, що надходять звідусюди. Люди віддають їй шану за те, що виховала прекрасного сина, сина-орла.

Завши йому: «Лети, мій со-

коле...»
Затишна садиба під № 8, що в провулку Рильського міста Олександрії, стас відомою всій країні. Більше того — всьому світові. Адже Леонід тут виріс, виховувався, мріяв, ходив звідси до школи і на роботу. Приїжджав сюди на канікули й у відпустку (вже членом загону космонавтів) Леонід Іванович Попов. Наш земляк. Крок його в космічну віль символічний. Підполковникові — 35 років. Він — командир «Союза-35» у рік 35-річчя Перемоги над фашистським Німеччиною. Це — символічна сьогоднішня. Коли син робітника чи хлібороба прагне і досягає своєї космічної висоти. Спочатку головне — старт

у життя, в космос. Потім головне — стимування і перехід на орбітальну станцію. Потім знову головне — комплекс робіт на ній. У КОСМОСІ ВСЕ ГОЛОВНЕ.

Коли матеріал готувався в номер, ефір приніс радіоповідомлення: пілотований корабель «Союз-35» успішно стикнувся з комплексом «Салют-6» — «Прогрес-8». Космонавти почали обмінюватися в орбітальній станції.

Політ Попова і Рюміна триває.

А. ШИЛОШІЙ,
спецкор «Молодес-
комунара».
На зйомку: Тетяна
Овсієвна, мати космонавта
Л. І. Попова.
Фото автора.

СПРАВА ВИНЯТКОВОЇ ВАГИ

3 пленуму обкому ЛКСМ України

Піклування про школу, допомога радянським учителям, участь в ідейно-політичному, трудовому й моральному загартованні учнівської молоді стали для Ленінського комсомолу справою великої ваги. Четвертий пленум ЦК ВЛКСМ, що відбувся в травні минулого року, обговорив питання про посилення роботи комсомолу по комуністичному вихованню учнів загальноосвітніх шкіл і підготовці їх до праці, глибоко проаналізував роботу комсомолу в школі, намітив шляхи дальшого її удосконалення. Пленум зажадав підняти на якісно новий рівень діяльність шкільних комсомольських і піонерських організацій, добитися підвищення їхньої ролі в комуністичному вихованні учнів, у боротьбі за знання, наповненні їхнього життя новими і захоплюючими справами.

Пленум обкому, підкреслив доповідан, проходить у переддень святкування 110-ї річниці з дня народження В. І. Леніна. Саме тому питання, які ми обговорюємо, набувають виняткового значення: нам потрібно дати оцінку роботи комсомолу в школі, професійно-технічних училищах, вищих і середніх спеціальних закладах, намітити шляхи її поліпшення у світлі вимог партії.

Сьогодні з шкільних організацій — четверта частина всіх комсомольців області. До лав ВЛКСМ у школі вступають понад 70 процентів юнаків і дівчат. Отже, дуже важливо, щоб школа була для них і школою ідейного загартовування. Завдання полягає в тому, щоб підняти на якісно новий рівень діяльність шкільних комсомольських і піонерських організацій, щоб рішуче повернути увагу до школи всіх комсомольців підприємств, будов, колгоспів і радгоспів, вищих і середніх спеціальних закладів, зброї Кіровоградського гарнізону, щоб кожен комітет комсомолу, всі комсомольські працівники та активісти вважали роботу в школі, допомогу педагогічним колективам своїм важливим обов'язком.

У доповіді першого секретаря ЦК ВЛКСМ Б. М. Пастухова акцентовалась увага на тому, що коміте-

ти комсомолу повинні допомогти школі пробудити в учнів жагу знань, захопити їх навчанням, оголосити війну «сіреним трійкам», які часто ховають лінощі розуму і відсутність волі, вгадати і розвинути таланти. Саме ці питання й розв'язує комсомольська організація області.

У практику боротьби комсомольських організацій шкіл за глибокі й міцні знання ввійшли громадські огляди знань, олімпіади, дні науки, техніки і виробництва, предметні тижні, змагання за право рапортувати ударним колективам про успіхи в навчанні, праці і громадському житті. За підсумками минулого навчального року 244 учні закінчили школу із золотими медалями, майже половина хлопців і дівчат назвалися на «4» і «5», дві тисячі учнів нагороджено знаком «За відмінне навчання».

Прикладом пошуку найбільш дієвих форм розвитку інтересу до знань є досвід роботи комсомольської організації Гайворонської середньої школи № 5, схвалений ЦК ВЛКСМ іще 1971 року. Робота по підвищенню знань учнів удосконалюється. Минулого навчального року кожен шостий учень цієї школи став відмінником, близько половини хлопців і дівчат перейшли в наступні класи чи закінчили школу без трійок. Важливу роль у цій школі відіграв вибір тематики комсомольських зборів, чіткою формулюванням тем. Збори звертаються безпосередньо до кожного комсомольця: «Заради чого ти вчишся?», «Чи є романтика у навчанні?», «Комсомольцю! Як учитися твій товариш?». Сформульована так тема зборів змушує кожного замислитися.

Ефективною формою участі комітетів комсомолу в боротьбі за глибокі й міцні знання, розвитку їхньої пізнавальної активності в позаурочний час є республіканська експедиція «В країну знань». Дев'ять тисяч школярів області стали її учасниками. Творчо, активно працюють експедиційні загони в Новоархангельському районі. Кожен другий учень тут аєде пошукову роботу. На основі матеріалів, зібраних хлопцями і дівчатами, відкрито 11 му-

зеїв та кімнат бойової і трудової слави.

Цікавий і досвід роботи тридцяти школи м. Кіровограда. Тут уже 12 років активно діє науково-шкільне товариство, членами якого є 220 учнів. За час своєї діяльності воно підготувало ряд цікавих робіт: «Корисні копальни Кіровоградщини», «Економічні й культурні зв'язки Кіровоградської області». Не дивно тому, що більше половини учнів-гуртківців назвали своїм улюбленим предметом географію.

Однак серйозні претензії є до всіх міських і райкомів комсомолу, які мало уваги приділяють створенню наукових товариств у школах. Навіть комітети комсомолу наших вузів випустили це питання з поля зору.

Останнім часом традиційними стали конкурси творів, рефератів з історії ВЛКСМ, міжнародного молодіжного руху, історії піонерської організації. Минулого року, наприклад, у них узяли участь 20 тисяч старшокласників. Під час проведення конкурсу творів на тему «Ти бачиш кличеш, комсомольський квиток!» у школах відбулися комсомольські збори, вечори, усні журнали, читачки конференції, піонерські збори.

Комсомольські організації шкіл прагнуть брати активну участь у розв'язанні завдань по переходу до загальної середньої освіти, підготовці молоді до високопродуктивної творчої праці. Перехід на кабінетну систему навчання, зміцнення зв'язку школи з виробництвом сприяє тому, щоб юнаки і дівчата глибше оволоділи знаннями, набували певних трудових навичок. Це дає хороші наслідки. Рівень знань учнів постійно підвищується. Та, на жаль, і тут ми маємо недоліки. Скажімо, в Олександрівській середній школі Олександрівського району з 26 десятикласників тільки 6 навчаються на «4» і «5». Решта — переважно трійчники. Ненадійний стартівний майданчик для творчого злету. Комітети комсомолу зобов'язані розгорнути в школах рух «Одного відстаючого поруч» із такими результатами, конкретністю й ефективністю, як це робиться в кращих виробни-

чих комсомольських організаціях.

Могутнім засобом розвитку пізнавальних інтересів учнів, міцною ниткою, яка зв'язує навчання з практикою, є дитяча технічна творчість. Але, справи в цьому напрямі у нас не блискучі. Тільки 17 процентів хлопців і дівчат зайняті в технічних гуртках, а в Голованівському, Новгородківському, Онуфріївському районах — іще менше. Місським, райкомом, комітетам комсомолу треба виявити ініціативу в розвитку технічної творчості школярів. Цьому повинен сприяти Всесоюзний огляд «Юні техніки і натуралісти — Батьківщині», присвячений 110-й річниці з дня народження В. І. Леніна.

Життя переконливо доводить переваги освіти, тісно пов'язаної з трудовим навчанням і вихованням, професійною орієнтацією. Програмою діяльності обкому, комітетів комсомолу в цьому питанні є постанови ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР «Про дальшє удосконалення навчання, виховання учнів загальноосвітніх шкіл і підготовку їх до праці». Разом з органами народної освіти ми повинні зміцнювати матеріальну базу шкіл, їхнього зв'язку з промисловими підприємствами, колгоспами і радгоспами.

Надаючи важливого значення шефству над трудовим навчанням, бюро обкому комсомолу підтримало ініціативу піонерів і школярів Бобринецького й Долинського районів «Тваринницьким фермам — турботу піонерів і школярів». Близько п'яти тисяч хлопців і дівчат шкільного віку нині трудяться на фермах. Переважною ознакою минулого року став загін юних тваринників «Корчагінець» Кіровоградської середньої школи Долинського району, три ланки якого працювали на МТФ і надали 400 тонн молока.

Важливим заходом трудового й морального виховання учнів була літня, трудова чверть «Мій труд впливає в труд моєї республіки». Влітку минулого року в колгоспах і радгоспах області працювали 246 таборів праці і відпочинку, 253 учнівські виробничі бригади і ланки, 9 лісництв, у школах — 360 ремонтно-будівельних загонів. Старшоклас-

ники виконали обсяг робіт більш як на мільйон карбованців. По-діловому підійшли до організації трудового літа в Знаменському, Олександрівському й інших районах. Завдання: ще раз серйозно проаналізувати підсумки літньої трудової чверті минулого року, щоб удосконалити роботу в році нинішньому.

Чимало зроблено в ході руху «Комсомол — сільській школі». Так, комсомольські організації взяли участь у будівництві 5 шкіл, 3 пришкольніх інтернатів, 10 будинків для вчителів. Однак шефство часто зводиться тільки до подання школі матеріальної допомоги. Це неправильно.

Формування світогляду молодого покоління нині проходить в умовах гострої ідеологічної боротьби. Партія вимагає від комітетів комсомолу, педагогічних колективів забезпечити високий рівень ідеологічної, політично-виховної роботи, метою якої було і лишається формування у нашої молоді комуністичного світогляду.

Комсомольські організації області продовжують шефство над учбовими закладами профтехосвіти. Практично всі питання життя будь-якого профтехучилища розв'язуються з участю комсомольських організацій.

Великим бойовим загonom ВЛКСМ є студенти і учні середніх спеціальних навчальних закладів. Щороку кожен другий майбутній спеціаліст учиться на «добре» і «відмінно».

у вузах п'ять іменних стипендіатів. Значну роботу по підготовці спеціалістів виконує комітет комсомолу педагогічного інституту. Тут юнаки і дівчата з перших днів навчання потрапляють у творчу атмосферу, провадять науково-дослідну роботу, влаштовують конкурси за спеціальностями і професійною майстерністю. Однак комітетам комсомолу всіх вузів треба поліпшити діяльність комсомольських організацій, спрямовувати їхні зусилля на вмілу організацію самостійного навчання студентів. Необхідно розширити участь студентів у конкурсах на громадсько-політичну тематику, акцентувати їхню увагу на глибокому вивченні теорії марксизму — лєнінізму, життя і діяльності В. І. Леніна, героїчної історії Комуністичної партії і Ленінського комсомолу, керівної ролі КПРС.

Рекомендується запропонувати на підсумковому занятті представників партійної та комсомольської організації. Цим створюється обстановка вимогливості, діловитості.

Під час підсумкової перевірки звертається особлива увага на точність, глибину та усвідомленість знань слухачів, урахування не тільки теоретичні знання, а й уміння користуватись ними.

Підсумкове заняття дає можливість простежити й узгадати позитивні досвід, розглянути недоліки та упущення в організації занять, методичні підготовки пропагандиста, визначити заходи по дальшому поліпшенню політнавчання комсомольців і молоді.

ОБЛАСНА МЕТОДИЧНА РАДА З ПИТАНЬ КОМСОМОЛЬСЬКОГО ПОЛІТНАВЧАННЯ.

ОБЛАСНИЙ ДЕНЬ ПОЕЗІЇ

Завтра в містах і селах Кіровоградщини відбудеться обласний традиційний День поезії. Саме 13 квітня, в день народження нашого земляка, відомого радянського поета Дем'яна Бедного, кіровоградські поети вітають своїми творами перед багатотисячною аудиторією шанувальників красного слова.

Нинішнє свято поезії особливе. Адже воно проходить у рік Ленінського ювілею і 35-річчя Великої Перемоги, і тому в сьогоднішній добірці поезії саме дві знаменні події в житті радянського народу пульсують схвильованими рядками в більшості творів наших авторів, які ми й пропонуємо увазі читачів.

Володимир ЧАБАНЕНКО

ШУШЕНСЬКЕ

Замело. Загуло. Захурделало.
Засліпало дощем крижаним.
В латі воїна вбралося дер-
з димарів не шаблонується дим.
У повітрі задихано-кволому,
як на пивнотарі, зойка пурга.
Кольоровим, хворим колами
на сумлінні держави ляга.
Скреготить буревій над Росією.
Крізь шлагбауми рвуться слова.
Пароплазом із далечі сивої
в сьогоднішній хатині вліпша.
За столом, ледь схиливши голову,
мов планету, що спокую жде,
світу вселенному, світу голому
вождь ніс думав молюде.
Не здається їм морок подоланий,
хоч в кутік відступили пакінець,
бо ж сонця над зотлілими долями
запалів Гіліїв каганець.
Ще буран у хмільному відчаї
тягне лінії скандальної шпіль...
Серед ночі, важкої і звичної,
знов Удальон для людства з'явля.

Леонід ДМИТРИШИН

Учуся я мріяти в Леніна...
Схиливши могутнє чоло,
Він мріяв, і мрія нахненно
Про кожне маленьке село.
Він морок зневіри розсівав
І в холоді, голоді, тьмі
Побачив прекрасну Росію,
Як гений побачити міг.
Прийшла його мрія до мене
Як правда одвічна, не диво.
Учуся я мріяти в Леніна,
Учуся я бути щасливим.
с. Данилова Балка
Ульяновського району.

Леонід НАРОДОВИЙ

КВІТНЕВИЙ ВІТЕР

Січневий вітер — январський вітер —
Дні трагічні,
В душі народу втраті дзвін гуде.
Він думає: умер Ілліч у січні?
Він вуглиною пашою іде!
Квітневий вітер — апрельський вітер —
Над землею,
Священна дата у календарях
Він думає: Ленін в мавзолі?
Він з нами на заводах і полях!
Вітри епохи — деннісесетні ветри —
Гойдають землю в свій кумач.
Він думає... так, Ілліч безсмертний,
Бо він — для нас.
А ми — для Ілліча!

Віталій ЦЫПИН

АПРЕЛЬ—МАЙ 1945

... І в тетрадь ложатся строки эти
чтоб подольше в памяти сберець
мама катит на велосипеде.
В длинном платье. Волосы до плеч.
Жизнь еще не начиналась вроде.
В волосах седины ни одно-
Слава багу, к лучшему на фронте.
Госпиталь сегодня выходной.
Тишина вокруг ненарушима.
Шорох шин. И ландыши в росе.
Катит двухколесная машина
по едва просохшему шоссе.
Мама катит на велосипеде,
как мечта из довоенных лет
о любви, о доме, о победе.
Раненные смотрят ей вослед.
И навеки входят в строки эти:
полдень. Мокрое шоссе. Весна.
Мама катит на велосипеде.
Кажется, окончилась война.

ПЕРЕДМОВА ДО ПОЛІТЗАНЬ

Підсумкове заняття

14 квітня в політгуртках системи комсомольського політнавчання відбудеться підсумкове заняття. Вони покликані допомогти слухачам глибоко осмислити питання теорії в тісному зв'язку з сучасною практикою, з конкретними завданнями по розвитку виробництва, комуністичному вихованню молоді, що їх розв'язують партійні й комсомольські організації, трудові колективи.

При підготовці і проведенні підсумкових занять пропагандисти повинні урахувати, що навчальний рік — це рік наполегливої праці по виконанню планів комуністичного будівництва, своєрідна школа ідейно-політичного зростання і морального загартовування слухачів. Головне в тому, щоб не просто повторити визначене, а самостійно розглянути

найбільш складні питання і проблеми, знання яких допоможе юнакам і дівчатам глибше осмислити зміст політики і практичних заходів КПРС, чітко визначити своє місце в боротьбі за виконання соціально-політичних завдань, висунутих XXV з'їздом КПРС.

Пропагандист має визначити, що саме з провідного матеріалу треба

винести на підсумкове заняття. Практика свідчить, що підбиття підсумків навчального року ефективно лише тоді, коли обговорення проблем тісно пов'язане з професійними інтересами і практичною діяльністю слухачів.

Для того щоб підсумкове заняття пройшло успішно, пропагандистові необхідно заздалегідь ознайомити слухачів з їх темами, скласти перелік основних запитань, визначити форму проведення занять і підготувати до неї слухачів, провести консультації, підготувати літературу та наочні посібники. Напередодні пропагандист має проаналізувати, як слухачі засвоїли програму курсу, з'ясувати, що виявилось для них найбільш складним.

Особливо важливо, щоб запитання були різноманітні змістом, формою.

Вони повинні активізувати слухачів, стимулювати їх до самостійної оцінки процесів громадського життя, до розмірковування, який висновок можна зробити на основі тих чи інших даних, допомогти усвідомити, до чого ведуть іноді навіть незначні помилки в міркуваннях.

У процесі підготовки до підсумкових занять читатимуть оглядові лекції з найбільш складних тем програми, дають консультації. Вони повинні внести ясність і точність у знання слухачів, рекомендувати їм найбільш раціональні методи підготовки.

Якщо у вас у гуртку протягом навчального року було допущено відставання у вивченні матеріалу, треба разом з комсомольською організацією усунути прогалини.

ГРО- НО

Літературно-мистецький
специвипуск «Молодого комунара»
№ 3

Микола ЗОЛОТАРЕНКО

РОВЕСНИКАМ

Таї ровесники безвусі
Пішли у вічність із життя,
Щоб з життєдайним вічним русі
Зорею впасти у жита.
У бій за Вітчизну їх водила
Лесхитна Партії рука.
У вмі бита міцніли крила
І слава мнєжилась лунка.
Хай вічним ревієм над ними
Шумить колесо рідних нив.
Були їх подвиги святыми,
Щоб ти їх пам'ять не зганьбила.
с. Ганно-Требинівка,
Устинівський район.

Роман ДАЙДАКУЛОВ

БЕЗСМЕРТЯ

...Падав він, руський неанкокий,
Кулями прошитий партизан.
Падаючи, жолудь неароком
Виравав той хлопчина сніпокий
І задихнувся від болючих ран.
Кров багряла трави поруділі
Сгоріла яро на устах,
І вітри хлопчині шелестіли:
— Пробудись.
Зведися.
Знов устань.
Дош цілющий миз гарячі рани,
Слав під них подушку свіжих трав.
Пробудись, червонош партизане.
Пробудись!
... Не піднявся... не встав.
Замість цього звів дубок під ранок
І безсмертям партизана став.
м. Кіровоград.

Володимир ЛАШКУЛ

БІЛЯ ПАМ'ЯТНИКА

Дивлюсь на пам'ятник солдату.
Стою, немов на рубежі
У сорок першій, сорок п'ятій,
Іду в окопи, блндажі.
Іду по засніжених дорогах,
Пишу приймну звістку сину
Про те, що шлях до Перемоги
Коротився на годину.
Спішу з понівечені далі,
Спішу — і падаю з бою...
Стоїть солдат на п'єдесталі.
А біля нього я стою.
м. Бобринець.

Антоніна КОРІНЬ

ЛАНКОВА

Веріла жінка в гурті з поля,
Ії тіло гнеться і болять.
Та де вслухатись тітці Полі, —
ше треба грядки он полить
і дополоти полуницці,
діждати Ликку з череди,
помити посуд і дійницю,
внести до петі дроз, води...
А вже коли малі зірчата
почнуть на небі ворожити,
заходить тітка Полі в хату,
де тридцять літ вже — її душі.
Лягає втомлено на ладу,
не килим на стіні стріча,
а орден Прапора — то слава,
що чесний труд її віща.
Ой довго ж сон не йде в оселю,
планує вкотре жінка день.
А місяць стежечку веселу
на ковдру латібно кладе,
і колоскову колясову
воркують в полі трактори.
І, пібля сонечка осколки,
цвітуть красолі у дворі.
м. Кіровоград.

Василь ЛИКОВ

МАТИ

Ти ночами і сніг не бачила.
Вдень ти хліб на шматки ділила.
Край села обеліском маячила
І зима вже тебе побілила.

Постаріла, змарніла з виду...
І нічого тобі не треба.
Тільки б дітям жилося щасливо
Та над ними було чисте небо.
м. Кіровоград.

Володимир БАЗИЛЕВСЬКИЙ

Давнього, чистого болісний згук,
чар чебрецю на розраду.
Тільки й лишилися запах і звук,
тільки й лишилися запах і звук,
світ мій, з райського саду.
Світло невловне проймає мене,
дизною силою поше,
духом чаклунським зішчеп'я черкне
і промайне, та дарма не мине
світло невловне.
Світло невловне. Невловне воно.
Пам'ять — падіння-із кручі.
Доки механізм ще крутить кіно,
слову на мить зупинити дано
серця тривоги летючі.
Дай же, життя, нам долати цю путь
так, мов попереду свято.
Щоб, і в журбі осягаючи суть,
все зрозуміти і вдячними бути
навіг за прикраси й втрати.

Юрій КАМИНСКИЙ

ВЕСНА НА СТРОИТЕЛЬСТВЕ АТОМНОЙ СТАНЦИИ

Ручьи разбегаются в разные стороны.
Живые — вчера.
Сегодня — история.
Над башенным крапом откаркали вороны,
Которые тоже историей стали.
Едва разлетелись в разные стороны,
Едва разметала весна

их стай.
А сталь и железо,
Бетон и поэзия
В хитросплетеньях реактора
Так неожиданно,
так деликатно
Соединились

на фоне плаката,
На котором огромными буквами написано:
«В ГРЯЗНОЙ ОБУВИ ВХОД В ПОМЕЩЕНИЕ
РЕАКТОРА
СТРОГО ЗАПРЕЩЕНО!»
Весна наступала со всех сторон.
г. Кіровоград.

Дмитро ТАНСЬКИЙ

До нас вертають з вірною качки...
Качки віразились в галірі безрезвей.
Десант крилатий висипався з неба
На острови, що посеред ріки.
А ще ведуть до пролісків стежки,
Трава, немов тонкий рибальський невід.
Позолі прокидаються дереза
І щедро в світ розбризкують бруньки.
Все хочеться робити залюбки...
На щастя днів погожих більше треба.
Десь по весні посаджені дубки,
Як добрі люди, згадують про тебе.

Валерій СИДНИН

Если камень бросить в воду,
То кругов не остановишь...
Не смотри ты так, не надо, —
Не изменишь, не поправишь,
Не вернешься в гулкость лестниц,
Да и незачем, не стоит.
Не услышать вальс Шопена
В немоте пустой квартиры.
Не стремишься бежать за эхом:
Не догонишь, не догонишь...
Даже дождевую каплю
Не вернуть опять на ветру.
г. Кіровоград.

Євген ЖЕЛЕЗНЯКОВ

Ти пам'ятаєш, пахло сіно
І щемно так, і так тривожно?..
І зорі падали духмяні
І побіля нас з тобою, люба.
І, мов малі їжаченята,
В траві тихенько шурхотіли
Черпівий вечір колобродив
Та й понад вербами у лузі
І крякав селеснем пегучно,
І був крилатами об воду.
А комині нам шепотіли,
Що нас ніхто не бачить шні.
І твої слюзи, слюзи щастя,
Такі ясні були і шпрі...
Ти пам'ятаєш, пахло сіно?

Роман ПОПОВИЧ

ДНІ

Дні були такі погожі,
Дні були такі хороші —
Кращі і не жди.
Жаль, ті дні уже згоріли.
Та в серцях вони лишили
Голубі сліди.
Може, то стежки у юність?
Чарівні то, може, струни?
То нехай звучать.
Що не є — воно іскриться
І кладе на наші лица
Радості печать.

Михайло РОДИНЧЕНКО

ЖУРАВЛІ

Знов летять журавлі за моєю весною
І щасливе дитинство на крилах несуть...
Любі птахи мої, не прощайтесь зі мною,
Вас і в зрілості піди не можу забути.
Як я біг за село, вашу мову зачувши,
Як з задрив відкритій вітрам висоті,
І знайоме «кур-ли» тепло падало в душу,
І здавалось: я з вами над світом легів...
То було, відбуло... Тільки чом же сьогодні,
Як у небі побачу я трикутники крил,
Так печально стає, що літа безтурботні
Серпанковий туман на осонні покрив?
Знов летять журавлі за моєю весною
І щасливе дитинство на крилах несуть...
Любі птахи мої, пожуріться зі мною,
Пожуріться за тим, що не можна вернути.
с. Олександрівка,
Долинський район.

Петро СЕЛЕЦЬКИЙ

ВЕСНЯНА БАЛАДА

Шість полносток
проліска —
Шість блакитних
променів,
Весняної повіні.
Небоокі полніска,
Горобині снізюшки
В піл, біля стежечки.
Весняного сонечка
Голубі мережечки...
...Знов — блакитні
промені,
Латідності сповнені,
Мостять знов лелеченьки
Гнізда біля коминів,
Гнізда біля коминів
Гнізда на піддаку —
У баби Килини,
У баби Домахи.
А в баби Килини —
Три сини проліска,
А у баби Домахи —
Три вродливі доньки:
В хлопців очі сині,
В дівчат очі карі.
Та усі такі пригожі,
Та усі до пари...
А в баби Фросини
Син один — один,
Та й то янїнь
перозумний,
Непутячий син.
Покохав не дітку,
А замінюю жінку...
... Проминула весна та,
Проминула десята —
Вже юрбою до хати
Забігали плучата:
Шість — до баби Килини
І до баби Домахи.
А до баби Фросини —
Хоч одне б, та дарма...
Розлітались лелечки
Із старенького даху —
Нова хата у баби,
Тільки внучка нема...
Новоархангельський
район.

ВЕСНА...

Фотоєтюд В. Гриба.

ЗАОЧНА ЕКСКУРСІЯ В МУЗЕЙ ЗОРЯНОГО МІСТЕЧКА.

Зоряне містечко... Так назвав його одного разу перший космонавт Землі Ю. О. Гагарін. Так і називають його тепер. А раніше містечко в підмосковному лісі звалось хоч і не звично, але просто — Центр підготовки космонавтів...

Започатковували його наприкінці 1959 року. А вже в березні наступного в Центр підготовки космонавтів прибуло двадцять молодих військових льотчиків — лейтенантів і старших лейтенантів, майбутніх космонавтів.

Зоряне містечко поділяється на дві частини — робочу й житлову. В першій — учбові корпуси, лабораторії, тренажери, астрономічна обсерваторія, великий спортивний комплекс із плавальним басейном. У другій — багатопверхові житлові будинки, магазини, готель, пошта, їдальня, чудовий Будинок культур з великим кінотеатром і музеєм космонавтики.

фії, знімки, документи, репліки, що розповідають про життя космонавта. Парадний мундир полковника Гагаріна з усіма нагородами, поруч — незвичайний подарунок Юрію Олексійовичу з Азербайджану: макет будинку, де виріс Гагарін, зробив із сірників прикутий до ліжка тяжкою хворобою Мельсен Пересєян...

Підлогу затримують відвідувачі в залі космічної техніки. Тут можна побачити моделі штучних супутників Землі, «крісло космонавта», великий макет стіккерів разом космічних кораблів «Союз» та «Аполлон», тренувальні скафанд-

З МИНУЛОГО — В МАЙБУТНЄ

Про музей і хочеться мені розповісти сьогодні. Бо його експонати відзеркалюють майже кожен крок, зроблений радянськими вченими і космонавтами в освоєнні Всесвіту.

Нас, молодих журналістів, представників майже всіх союзних республік СРСР, супроводив під час екскурсії по музею його директор М. П. Пашков.

Ідея організації музею належить Ю. О. Гагаріну. Після подорожі до Чехословаччини всі подарунки, вручені йому, він передав у Будинок культури Зоряного. «Мі подарунки, — сказав Юрій Олексійович, — повинні по праву належати всім тим, хто готував мене в політ, хто створював космічні ракети і кораблі, хто керував польотом, усім радянським людям...»

Тут усе падає про першого космонавта Землі. Ніколи не віяють квіти біля підніжжя пам'ятника Ю. О. Гагаріну в центрі Зоряного. Кожна делегація, що відвідує Центр підготовки космонавтів, саме звідси починає знайомство з цим незвичайним містечком.

З понад шести тисяч експонатів музею чимало таких, що пов'язані з іменем Космонавта-1. Сюди було передано обстановку з його робочого кабінету. Письмовий стіл, настільна лампа, перекидний календар, відкритий на 28 березня... Зліва — листи. На тумбочці, поруч двох мовчазних тепер телефонів, стоїть незвичайний глобус — модель Місяця. На столі під склом — партійний квиток Ю. О. Гагаріна, поруч посвідчення про нагородження Юрія Олексійовича знаком ЦК ВЛКСМ «За активну роботу в комсомолі». Тут же — Почесні грамоти ЦК ВЛКСМ, інші комсомольські відзнаки, адже Ю. О. Гагарін довгий час був членом ЦК ВЛКСМ.

Нашу увагу привернув настільний годинник. Відтєр він завжди показує 10 год. 31 хв. — час, коли нестало Колумба вєсєвіту.

Є в музеї й меморіальна кімната Ю. О. Гагаріна. Тут зібрано унікальні фотогра-

ри, подьотні костюми космонавтів, теплозахисний костюм Ю. О. Гагаріна, скафандр О. Лєонова, в якому він виходив у відкритий космос, ранці автономної системи забезпєчення, якими користувалися А. Єлєєєв і Є. Хрунов при переході через відкритий космос із «Союза-5» у «Союз-4».

Загальну увагу привєртає комплексний тренажер космічного корабля «Вєсток», на якому тренувалися перед польотами перші космонавти...

Цікаво розглядати й розкладені на стєндах продукти харчування космонавтів у спеціальній космічній упаковці. На тюбиках, схожих на ті, в котрих зберігається зубна паста, можна прочитати: «Борщ», «Сир», «Кєксє столичний», «Кофе»... Тут же — пакєтики з хлєбцями, фруктами, кусочками вєбли тощо.

Один із великих залів музею вєдєсєно під подарунки космонавтам. Чого тут тільки не побачиши! Ось вєсєтєвський чайний сервіз — великий чайник і кілька дєсятків чашок. Їх стільки, скільки злітало в космос космонавтів. На кожний чашки майстерно викопаний портрет одного з героїв космосу. Фарфорові й кришталєві вази, макєти лїтаків, кораблів, супутників, оригінальні іграшки... Неможливо навіть просто перєлічити всі подарунки, що їх одєржали космонавти...

Музей гортає перед нами сторінки підкорєння космосу. Це вже сторінки історії. Про деякі перєспектиє космонавтики розповідав нам Г. В. Сарафанов. Майбутнє за довгочасними орбітальними станціями, експєдїї яких регулярно змінюватимуть один одного. Не так і далеко той час, коли «злітатимуть лабораторії» в космосі змінити цілі науково-дослїдїї інституту. Вже обговорюються проєкти величєзних космічних станцій, на яких зможуть жити і працювати сотні спеціалїстів. Ше до кінця нашого столїття профєсія космонавта стане, очевидно, масовою.

Екскурсію провів Ю. ДМИТРЕНКО.

ДУМКИ, ВІДГУКИ, РЕЦЕНЗІЇ

НА СЦЕНІ — РІК 1919...

ОБЛАСНИЙ український музично-драматичний театр імені М. Л. Кропивницького показав глядачам Кіровограда прем'єру вистави «Дума про Британку» за п'єсою видатного українського радянського письменника, лауреата Державної премії СРСР, нашого земляка Юрія Яновського.

Поставив «Думу про Британку» головний режисер театру заслужений артист УРСР В. Савченко. Художнє оформлення вистави здійснив заслужений діяч мистецтв УРСР В. Єременко. Музику написали композитори — народний артист СРСР, лауреат Державної премії УРСР імені Т. Г. Шевченка Г. Мейборода і заслужений діяч мистецтв УРСР В. Рєшетников.

У спектаклі, який кропивничани присвятили 110-ї річниці з дня народження В. І. Леніна, зайнятий увесь творчий склад театру. Серед виконавців провідних ролей цієї масштабної, епічної вистави — досвідчені майстри сцени, такі, як народна артистка УРСР Л. Тімош, заслужені артисти УРСР І. Кравцов, А. Любенко, С. Мартинова, М. Яриш, В. Дронова, артист В. Зіноватий, С. Недзвецкий, І. Терентьев, та артисти — дебютанти на кіровоградській сцені М. Стріха і Р. Приступа.

Викладач музично-педагогічного факультету Кіровоградського державного педагогічного інституту імені О. С. Пушкіна Л. Дерев'яно та кореспондент позаштатного відділу естетичного виховання «Молодого комунара» В. Рєшетников діляться своїми враженнями від прем'єри.

Л. Дерев'яно: «Думу про Британку» Юрій Яновський написав 1937 року до 20-ї річниці Великої Жовтневої соціалістичної революції. Вивчивши конкретні історичні події, що відбувалися в нашому краї, в сєлах Хєрсонщини в бурємний 1919 рік, він написав ро-

мантичну тєгєдію про революцію, про людей, які боролися за владу Рад. «Дума про Британку» сильна насамперед своєю революційним пафосом, енергією народних мас, що піднялися на захист революції, їхнім вєсєпєремагающим оптимїзмом.

Звернувшись сьогодні до твору про революцію, театр прочитав його з урахуванням відстані подій у часі.

Музичні експонати багатого можуть розповісти нам про те, що вїшло в історію, про людей — творців її...

Оживає історія — в її ритми, в її музику вриєється метроном часу...

На мій погляд, саме такий підхід до історичного матеріалу допомагає виявити його масштабність, надзвичайну винятковість, значущість революційних подій, перспективу їх розвитку.

Це підкрєслює і побудовою всіх сцен у виставі загєлом, і характером розвитку музичного оформлення її, і принципом художнього сформлення.

В. Рєшетников: Художнє оформлення вистави «Дума про Британку» лаконічне, не багате на деталі й водночас глибоке змістом. Нєяскраві, м'які кольори в декораций подвїр'є Мємєв, що відтіняють пєлєм я рєспублїканського знамена, піднесєного вїору, і снїгова бїлізна напїврозваленних колон пайського будинку, слїди позолоти — так створюється контрастні зорові образи: два непримирєнних свїти, два протипоставлєні один одному табори.

Змонтовані на рухомому колї, декораций, лишєючись увесь час незмінними, позначають нові й нові мїсця дїї.

Вистава насичєна музикою. Музика (ї насамперед хори) посилює емоційний вплив сцен «Думи про Британку» на глядачів. Разом з тим вона є нєобхїдною складовою час-

тиною спектаклю і ємєнтєсє окремі епізоди в єдинє целє.

Зєуважу, що у виставі дуже вдало використано хори. Вони органічно влїтаються в дїю і зумовлєні тим, що вїдбувається на сцені, — хори мають нє тільки чисто емоційнє, а й смислове навантаження.

Вистава запам'ятовується, вражає масовими сценами. В них дїє народ — творець Британської рєспублїки.

Вони розгортаються за чїткою, добре продуманою партитурою. Кожний їх учасник — постать яскраво індивїдуальна, що має свою логіку і спрямєванїсть. Зокрема, хочєтєся вїдзначити масову сцену «Трївога в сєлі».

Л. Дерев'яно: Поєтина твору Юрія Яновського близька до українських народних дум. Від народного епосу йде монументальність характерів, урєчїста піднесєність їхнього свїтовїдчуття. Романтичність у «Думі про Британку» гармонїєно поєдналаєся з глибоким проникнєнням у внутрішній свїт героїв, у психологію їхніх вїчинків. Британці — «вїняткові» люди, їх показано в найнапруженїший момент історії — в борєбі за революцію.

Найбїльш переконливо є розкрито в обрєзах старої Мємєїхи (народна артистка УРСР Л. П. Тїмош), Ганни Іванцєвої (заслужєна артистка УРСР С. А. Мартинова), Пєтра Нєсвїятїпєси (арт. В. І. Зїноватий).

Центральним образом «Думи» є голова рєспублїки Лєвро Мємєї (артист М. Стрїха). Лєвро — борєць за революцію — романтичний лїрик і сильна, вольова людина, керєнник мас. Актор прагне розкрити характер свого героя в процесі мислєння, в дїї. Він надїляє Лєвра приєблєвими рисами: глибокою людяністю, добрєзичливїстю, урївнєвєжєнієм, вєвєнєністю у прєвїльностї вїбраного шляху, мети. Сягає по-справж-

ньому драматичних висот сцене, коли Лєвро Мємєї контужєний, але з щєспївною усмїшкою на устєх проголошує перший дєнь рєспублїки. Щоправда, не вистаєє Лєвро (яким його грає М. Стрїха) вїмнїя керєнника, гєрту борєця, вїїна революції. Лєвро ж Мємєї не просто ясно бачить мету перед собою і своїми односєльцями, він фактично вїрїть у її здїєснєність. Тому в центральній постатї вистави подекуди бракує романтичної піднесєності характеру.

В. Рєшетников: Драматургічний матеріал, режисєрськє вїрїшення вистави вїзначили виконавцям основних ролей надзвичайно сєрїозні завданїє: показати глибоко рєалїстичні людські характери з романтичним спрямєванїям.

Думаю, що образ Лєвра Мємєї внутрішньо їнертний, їє, при обмежєності його фїзичної дїї на сцені, призводить до його певної пасивностї. Я б назвав його не керєником оборони рєспублїки, а просто спостєрїгачем подїй, що вїдбуваютьєся навколо. Можливо, єє вражєння від першої вистави, ї надалї «Дума про Британку» збєгачуватимєтєся новими барєвами, точнїше виражатимє задум її творєць.

Л. Дерев'яно: Від вистави вїє такою романтичною окриленїстю, що давєно минулі подїї постають вагомїшими, вїдчутнїшими... І каже Романчик (артистка Л. Хуторян): «Рєс розстрїляли... а ми живї. Ідємо несємо».

«Ми» — то учасники Британської рєспублїки, кожний з яких мїг би сказати про себе рядками з вїршє П. Тичини:

«Я єсть народ, якого
Правди сила
Нїким звоєвана щє
не була.
Яка бїда мене, яка чума
косила!
А сила — знову
розцвієла».

Так, у новїй виставї кропивничани заявив про себе наш час, удивляючись в історію...

Кіровоградцї побачать на сцені свого театру нєперєсїчний тївр, сповнєний глибокою правдою життя й великою емоційною силою.

ЦІКАВО, У СУСІДНІ ТАЙ?
Фотоетюд А. Рєгєєва.

ФУТБОЛ

ЗНОВУ ВИМУШЕНИЙ ПЕРЕПОЧИНКОК

Як ми вже повідомляли, в Житомирі кіровоградська «Зїрка» записала на свій рахунок лише одне очко — матч зі «Спартаком» закінчився вїничю — 1:1. Сьогодні наші земляки повинні були грати у Рєвно з «Авангардом». Цей матч перенєсєно, бо футбольнє поле через погодні умови нєпридатнє для гри.

Рєзультати матчів другого туру: «Атлантика» — СКА (К) — 0:3, «Океан» — «Днїпро» — 1:0, СКА (Львів) — «Новатор» — 4:1, «Говєрла» — «Шахтар» — 3:0, «Буколїна» — «Фрунзєнєць» — 2:0, «Нїва» — «Дєсна» — 0:1, «Кристал» — «Колєс» — 1:0, «Суднобудівник» — «Стєхановєць» — 0:0, «Крївбас» — «Торпєдо» — 1:1, «Мєталург» — «Авангард» — 1:1.

Рєдактор М. УСПАЛЄНКО.

«Молодой коммунар» — орган Кіровоградського обласного комітєта ЛКСМ України.

На українськом язїкє.

ВК 08771.

Газета вїходить у вїкторю, чєтвєр і суботу.

316050, МСП

М. Кіровоград,

єул. Луначарського, 36.

Обєлг 0,5 друп. арк.

Індекє 61197.

Зав. 34 195.

Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України, М. Кіровоград, єул. Глїнки, 2.

Тїраж 54000.